

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 3 maj 1927 kl. 4 e. m.

*Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 6,
i anledning av väckt motion angående statens medverkan
till inrättande av och stöd för intressekontor m. m.*

I en inom första kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 179, har herr *Julin* hemställt, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning av möjligheten för staten att medverka till inrättande av och stöd för intressekontor eller därmed jämförliga välfärdsanordningar för inom statsförvaltningen anställda samt om vidtagande av de åtgärder, vartill utredningen kan giva anledning.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Motionen åsyftar huvudsakligen, att statsmakterna skulle genom *administrativa* åtgärder bidra till att statstjänstemännen i gemen finge om de så önskade komma i åtnjutande av de fördelar, som intressekontorsrörelsen kan medföra. För detta ändamål bör enligt motionärens förslag staten erbjuda sin personal samarbete, där personalen önskar driva dylik rörelse, och då främst underlätta intressekontorens indrivningsarbete. Detta skulle ske exempelvis genom order till redogörarna att efter medgivande av vederbörande tjänstemän på rekvisition av intressekontoret göra de avdrag å förfallande avlöning, som önskades, och sedan redovisa dessa medel till intressekontoret samt, för de fall att detta extra arbete komme att verka tyngande på redogörarnas arbete, träffa de anstalter, som kunde underlätta detsamma. Motionären ifrågasätter även, att därest avlöningssystemet icke skulle lämpa sig för intressekontorens verksamhet, avlöningssystemet skulle omläggas.

Utskottet.

Ehuru utskottet erkänner, att den verksamhet, som bedrivs av intressekontoren, är till mycket gagn, framför allt därför att den skapar möjligheter till ett bättre ordnande av särskilt de smärre inkomsttagarnas ekonomi, kan utskottet dock för sin del icke tillstyrka, att staten på sätt motionären ifrågasatt giver denna rörelse sitt stöd.

Motionärens ovan återgivna förslag innebär ju, att vederbörande redogörares arbetsuppgifter i *tjänsten* skulle, därest order därom gaves av den överordnade myndigheten, utökas till att omfatta jämväl uppgiften att medverka i intressekontorsrörelsen. Motionären synes därvid hava förbisett, att

den ytterligare uppgift, som sålunda skulle tillkomma ämbetsverkens redogörare, helt är av privat natur. Någon befogenhet för vederbörande ämbetsverk att giva eller skyldighet för redogörarna att följa order, som avse privata förhållanden, förefinnes givetvis icke och bör ej heller såsom en nyhet införas. Redan på grund härav synes således motionärens förslag i den form det föreligger icke kunna förverkligas. Därtill kommer att, om redogörarnas uppgifter på föreslaget sätt utvidgades, detta kunde för ämbetsverken medföra kostnader för det ökade arbetet vid redogörartjänsterna.

Vad härefter angår motionärens förslag om avlöningssystemets eventuella omläggning för att kunna anpassas efter intressekontorsverksamheten, måste utskottet ställa sig betänksamt, då fördelarna för berörda verksamhet givetvis icke kunna eller böra vara avgörande vid bestämmandet av det avlöningssystem, som skall komma till användning.

Med hänsyn till den sociala betydelsen av intressekontorens verksamhet vill det emellertid förefalla, som om vederbörande ämbetsverk likväl skulle hava så stort indirekt intresse och gagn av att denna verksamhet främjas, att det torde kunna förutsättas, att de i förekommande fall, låt vara på andra vägar än de av motionären föreslagna, skola befinnas villiga att lämna sin medverkan i den mån sådan påkallas. Även synes frågan om respektive redogörares medverkan i intressekontorsrörelsen kunna ordnas på frivillighetens väg och vid sidan av deras officiella arbete.

Motionären ifrågasätter jämväl ett medgivande för de i intressekontoren ingående centralkassorna att anlita verkets tjänstebrevsrätt för sina rekvisitioner och penningremissor. Såsom känt tillkommer det Kungl. Maj:t att i administrativ väg pröva och avgöra framställningar om tjänstebrevsrätt. Motionärens förslag, att riksdagen skulle i detta särskilda fall yttra sin mening i frågan, huruvida tjänstebrevsrätt bör tillerkännas ifrågavarande centralkassor, har utskottet icke funnit skäl tillstyrka.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 maj 1927.

På utskottets vägnar:

J. P. JOHANSSON.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar J. P. Johansson, Sandegård, Martin Svensson, Vrang, Magnuson, Kropp och Per Andersson.